

כּוּ בְּאֵר הַבּוֹלָה

ד חֲלִין קִי מְנַחֵם לוֹ.
ה תּוֹסֵפוֹת שָׁם

אָבֶל (ח) * לֹא יִכְרְךָ עָלָיו: ג. יִהְיוּ אֵל מִתְּכַבְרוֹ טָלִית שְׂאֵינָהּ מְצִינָה (ט) פֶּטוּר מִלְּחָטִיל (י) בָּהּ צִינָה כָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם, דְּכֹתִיב בְּסוּדָהּ, וְלֹא שֶׁל אַחֲרֵים, אָבֶל אַחֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם חֵב (י) מִדְּרַבָּנָה, מִפְּנֵי שְׁנֵרְאִית בְּשָׁלוֹם. הֵגָה אִם הִחְזִיר תוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹמִים וְלִקְחוֹ אֵינוֹ מִצְטָרֵף, רַק בְּעֵצֶן שְׁלֹשִׁים יוֹם רְצוּפִים

* ה' שאלה כשהיא מציינת, (1) ° (א') מברך עליה (ב') מיד :

פֶּאֶר דֵּי חַב

וַתֵּחֶם בְּכַתְּהָ בַּמֶּגֶד, דִּישׁ לִימֹר דְּמִדְּרִי בִּשְׁכַּת, אִי נְמִי שְׁשַׁסֵּס אֲחֵד מִרְאִישׁ וְאִם יֵחִירָם, וְהָא אֲסִיד לִחֶם בְּכַד כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּ לִיעֵל סִינֹן יִכְסִיעַ קִטְן ב: (ח) בַּח יֵצִיתָ, אֲשֶׁר הָיִל בָּהּ יֵצִיתָ וְשָׁכְבוּ וְתִסְפֹּת וְהִרְאִישׁ וְהִסְפִּיד, כְּמוֹ נִשְׁמֵם הַמְּכֻרֹת עַל מִצֹּת עֲשֵׂה שְׁהוּן קִטְאָן, אֲבָרְכֶם: (י) מִכְּרֵד לְמִסְדִּי, דְּאִרְעָא דְרֵכִי הַשְׁאִילָה לוֹ שִׁכְרָךְ עֲלֶיהָ, וְכַתְּבִי, נִרְאֶה לִי דְהָא דְמִתְּחִי בְּכַרְהָ, הִנֵּה, בְּטִילִית הַמִּתְרַת לְמִצֹּת יֵצִיתָ כְּמוֹ טִילוּת שֶׁל חֵטְא הַנֶּסֶת, דְּכֹחַ וְדֹא לִי מִקְנָה לוֹ אֲלֵל אֲעִשֹׂת הַמִּצְוָה וְלִכְרֵךְ, אֲכַל מִלְבוּשׁ שֶׁל אֲרַבֶּעַ מִנְּפֹת שְׂאֵם לִבֹּשׁ בּוֹ דֶּרֶךְ מִלְבוּשׁ אֲלֵל שְׂמִיל בּוֹ יֵצִיתָ, מִשֹּׁם שִׁישׁ לוֹ אֲרַבֶּעַ מִנְּפֹת, הַשְׂוֹאֵל לִחְבֹּר מִלְבוּשׁ מִן אֵין הַשְׂוֹאֵל מִכְּרֵד עֲלֶיהָ, דִּיאֵן לֵנוּ בְּרִיר שְׁשִׁיל מִשֹּׁם מִצְוָה, דִּיאֵן לְמַלְבוּשׁ עֲמָקָא שְׂמִיל שְׂאִינוּ לוֹ, עַד אָן, טוֹ. רַשְׁשִׁיל סִסָּה, דְּרִיאֵי לֵכֵל אֲרַבֶּעַ שְׂמִים שְׂאֵל יִלְבֵּשׁ טִילוּת שְׂאִינוּ לוֹ, עַד אָן לוֹ טִילוּת אֲחֵר, לְכַשְׁנֵן בְּלֵא בְּרַבְרָה, לִי הַבְּרִכּוֹת אֲנִין מַעֲבֹכֹת, עַד

לומר דמרי בציצית דקים ובלחיים שהם קרובים להפסד אם יתיר אותם, עין שם:

מ'שנה ברורה

(ח) לא יִבְרַךְ עַלְיָיו. אָפֵלוּ אִם (י) לֹא עָשָׂה רַק הַתְּחִיבָה בְּכַנְךָ שְׁלֹא לִשְׁמָה, וְכָל שָׂכָן אִם עָשָׂה הִקְשֵׁר עֲלֵינוּ שְׁלֹא לִשְׁמָה, דְּרַשִׁי וְהֵרָאִישׁ וְהַתּוֹסֶפֶת סִבְיָא לְהוּ דְּבַעֲיָן מִדְּאֻרֵּיתָא גַם כֵּן תִּלְיָה לִשְׁמָה, וּקְרָא דְמַעַשׂ עֹבְדֵי מַלְוִים צִרִּיר אָפֵלוּ יִשְׁרָאֵל עֹמֵד עַל גְּבוֹי וּמִלְמַדְהוּ לִשְׁמָה, עַל כֵּן צִרִּיר לִזְהַר לְכַתְּמָלָה קָדָם הַתִּלְיָה בְּכַנְךָ שֶׁיִּצְיֵא בְּשִׁפְתָיו בְּפִרְשׁ שְׁתוּלָה כָּל אֱלוֹ הַצִּיצִית לִשְׁם צִיצִית, וְכֵמוּ שִׁבְתוֹכָ לְצִיל בְּסִימָן יֹא לַעֲנֹן טוֹיָה וְשׁוּרִיָּה. וְעַנְן בְּבִאזֹר הִלְכָּה: ג (ט) פִּטְוֹר. וְהַמְטִיל כֶּה צִיצִית מִבְּרַךְ (י) לֹא הִפְסִיד, כִּמּוֹ נָשִׁים שֶׁיְּכַוֵּל לִבְרַךְ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁהֵינָם גְּרָמָה אֶף שֶׁפְּטוֹרֵיהֶם (י) יִכּוֹל לִצְאֹת בִּשְׁבֶּט לְרִשּׁוֹת הַרְבִּים, דְּיָדָהּ הָיָה לְכַגֵּד: (י) וּמִדְּבָרָן. וַיִּבְרַךְ עֲלֵיהָ, וְשׁוֹכֵחַ דִּינוּ שְׁוֹאֵל (עַלֹת תְּמִיד שֶׁפּוֹחִיחַ בֵּן מִתּוֹסֶפֶת מִנְחֹת מִדֵּ עֵצִי דְּבִיר הַתְּחִיל טְלִית וְכוּ').

ובעשור מצאתי שכתב, ושכירות מספקא לן: (יא) מברך עליה, ויש
(ט) מחמירין וסוכרין שלא לברך אלא אם כן נתן לו כפרוש במתנה על
מנת להחזיר. אך (י) רב האמורונים מסכימים לפסק השלחן ערוך, והשעם
הוא, דהא אצעתא דהכי השאלה לו שיברך עליה, ובין שאי אפשר
לו לברך אלא אם כן תהיה שלו, הוי כאלו נתנה לו במתנה על מנת
להחזיר. ולכתחלה בודאי יותר טוב לבקש מהמשאיל שימתן לו במתנה
על מנת להחזיר לו על כעובא. ודוקא (י) אם שאל ממנו טלית המיוחד
למצוה, אבל אם הוא בנד העומד לביעשה, ורק כיון שפחתו רבו עושין
בו ציצית ולא נעשה בפשלי מצות ציצית, וכן אם שאל טלית (י) לעלות
לתורה, או לעבר התבה או לדוכן, שאינו אלא משום הכבוד,
אין מברכין עליו, דאולי היה רצונו להשאילו רק למלבוש לתדור ולא
להקנות לו. ויש תולקין בזה (י) וסבירא להו דבכל גוני מברכין. על
כן כתב בדרך החיים דיותר טוב שיבנו בכל אלו שלא לקנות, כדי
שלא יצטרך לברך לכלי עלמא, לבד מהשליט ששאל צבת התפלה
לצאת בו. וכל זה בפטירות של איש פרטי, אבל בפטירות (י) של
קהל כעין שלנו המצויות בבתי כנסיות, צריך לברך עליו לכלי עלמא
שלא שילובשו רק לעבר לפני התבה או לעלות לתורה, משום שטלית
של קהל אצעתא דהכי קנהו מתחתה שכל מי שילובש אותו שהיה
שלו כמו באתרוג, ועין מה שכתבנו בבאר הלבנה מהשער אפרים:
(יב) מיד. עין סימן תרנ"ט עצה ה לענין לולב ובכרי מדגים שם,

ובכח זה יצאנו ללשון, ונבדקו את השלש פנים, עד כאן (נתיח), אבל אם הוא מן קאי, דלמא השיל אלו החוטין בכגדו אם לא לשם ציצית, ובפרט כאלו השלש פה ששהטיל בהן חוטיו הציצית, לשם ציצית השיל בהן, ודמיא דמיא דהביא ד ר' הלציוקן המנהג שאלו יצאו פניה, אבל כל ידא שמים יחמיר על ג' שאלה כשארם מציצת וכו'. וכן משהלך בדורה בסיף שציון קטן לא נדמהו ונמחזיו מזה ארץ לוח, דלא אליהו רבה בתב הדיו בסיף ששפזין ציציתא

שער הציון

(יג) צֶחַן כְּבֹאדוֹ חֲלָקָה: ג (יד) מִן אֲבֹתָם: (טו) עֶלֶת תְּמִיד: (טז) רִשְׁלִי וְשִׁי: (יז) מִן אֲבֹתָם וְאַלֶּיָּה רַבָּה וְדָדוֹ תַּחֲתֵּים וְעַד שְׁעָר פּוֹסְקִים: (יח) שִׁוִּי: (יט) יָם שֶׁל שְׁלֹמֹה:

לוח עמוד היומי: יום ה ג המזל תשסב * יום ו ח סיון תשסז * שב"ק יג אדר תשעב * יום א ב ניסן תשעז * יום ב כה אדר ב תשסב